

**PERNÍČKOVÉ SPANÍ
ROZHOVOR S P. UČ. ONDREJČEKOVOU
MALÁ BOTANICKÁ ZAHRADA
SETKÁNÍ S ŠÁRKOU KAŠPÁRKOVOU
KŘÍŽOVKY A SPOUSTA DALŠÍHO**

Perníčkové spaní

Ve dnech 29. 11. 2013 až 30. 11. 2013 se na naší škole uskutečnilo Perníčkové spaní, kterého se zúčastnily děti ze školní družiny. Šlo o to upéct perníčky, které děti později dostaly domů. Užít si spoustu zábavy při hrách, které připravily studentky Střední pedagogické školy Odry: Zuzana Jozková, Romana Buchtová, Veronika Čečotková, Veronika Tondrová, Veronika Kubečková. Pomáhaly jim i žákyně naší základní školy: Andrea Fucimanová, Barbora Homolová, Liana Thai, Eva Bezděková, Klára Hrbáčová a Irena Jurečková pod odborným vedením paní vychovatelky Zlatuše Jozkové, Simony Větrovské a Jaroslavy Neuwirtové. Děti se taky mohly trochu bát na strašidelné a hrůzostrašné stezce odvahy. Zazpívali jsme si spoustu písniček, zatancovali si na hudbu kolem židliček a báječně jsme se nabaštili ostravské pizzy Chachar. Po celou dobu byl zajištěn pitný režim ve formě čaje. Před spaním jsme

dětem, které byly neunavitelné na rozdíl od vychovatelek a pomocnic, přečetly pohádku. Děti spokojeně usnuly a těšily se na dobrou snídani, buchtu od maminek, a na dárečky!

Vánoční akce pokračovaly vánočními dílnami, které se velmi vyvedly a to i ve spojení 2. stupně s prvním. Nejkrásnější vánoční akcí byl asi Vánoční koncert, kde svou vlastní básničku přednesla i Eliška Zemanová. Koncert se velmi líbil nejen prvním a druhému stupni, ale měl také velký úspěch mezi rodiči a veřejností. Završením vánočních akcí byl jarmark, kde třídy představily své výrobky vyrobené na vánočních dílnách.

Autorky: Andrea Fucimanová a Barbora Homolová, 9. A

Vánoce

Lidi, to to strašně letí,
listopad tu už dávno není.

Po něm je tu prosinec
a s prosincem po roce,
jsou tu zase Vánoce.

Vánoce jsou krásné svátky,
pro někoho hlavně zmatky.

Napéct tunu cukroví,
které domem zavoní.

Plnou hlavu toho máme,
výzdobu však uděláme.

V domě pěkně hoří svíčky,
ven jsme dali žárovíčky.

Všechno krásně bliká, svítí,
bručouni se toho štítí.

Pro mě je to nádhera,
výzdoba se povedla.

Když už všechno tohle máme,
stromček si nachystáme.

Vhodně si ho umístíme
a společně nazdobíme.

Ten nám barvami jen hraje,
zpíváme koledy ze širokého kraje.

Pak u večere rádoby,
otvíráme kofoly.

A z odrazu zrcátka,
chytám zlatá prasátka.

Primově se bavíme,
cukrovíčko baštíme.

Děti, vůbec nedýší,
ať zvoneček uslyší.

Pozor! Teď přijde ta pravá chvíle,
všichni se totiž tváří mile.

Cink! Cink! Zazvonil zvoneček,
děti se rozběhly pod vánoční stromeček.

Tam pytel zdraví, štěstí, lásky našly,
všichni nad tím jenom žasli.

Našel se tam taky křeček
a za mou básní jen pár teček...

Vánoce jsou svátky vzácné,
dárky ty jsou nepodstatné.

Rozhovor s p. uč. Ditou Ondrejčkovou

- **Co učíte na této škole?**

Český jazyk, dějepis, hudební výchovu a ve své třídě výtvarnou výchovu.

- **Jak se vám tady líbí?**

Líbí, chodím do práce ráda, i když to možná zní divně.

- **Učila jste už někde? A na jaké škole?**

Začínala jsem na učilišti, pak jsem učila na obchodní akademii a skoro 10 let jsem přednášela v Opavě na univerzitě.

- **Jaký předmět jste chtěla vždy učit?**

Můj bratr je archeolog, takže jsem měla vždy blízko k historii. Vždycky jsem věděla, že budu učit dějepis.

- **Čím jste se chtěla stát jako malá?**

V první třídě jsem chtěla být uklízečkou nebo paní učitelkou. Vybrala to druhé.

- **Dělala jste jiné povolání než jste se stala učitelkou?**

Při studiu jsem měla nejrůznější brigády. Vařila jsem na táborech, trhala jablka nebo jsem kompletovala hračky za 1,20 Kč za hodinu.

- **Jaké jsou vaše koníčky?**

Čtení, zahrádka a moje děti.

- **Jaká je vaše oblíbená hudba?**

Mám ráda vše, co si můžu zazpívat.

- **Jaká je vaše oblíbená kniha?**

Těch je víc, kdybych měla vybrat jednu jedinou je to Malý princ od Exuperiho.

- **Vaše oblíbené filmy?**

České komedie.

- **Jaká je vaše nejoblíbenější třída?**

Přece ta moje - 6. A.

- **Co byste vzkázala žákům?**

Bud'te na sebe hodní.

Autorka: Kristýna Goňcová 8. B

Rozhovor s mým spolužákem Josefem Dadákem

- **Jaké je to žít v rodině, co vlastní kolotoče?**

Každý by řekl, že je to zvláštní život, ale pro mě je to normální.

- **Jaké máte druhy kolotočů?**

Adrenalinové, rodinné i pro nejmenší. Prostě pro každého.

- **Jak dlouho vaše rodina kolotoče vlastní?**

Toto povolání provozujeme přes 100 let. Dědí se z pokolení na pokolení.

- **Stal se Vám nějaký úraz? Popř. jaký?**

Snažíme se, aby se žádný nestal a nepamatuji si, že by se nějaký stal.

- **Jak udržujete kolotoče?**

V létě s nimi jezdíme a v zimě je udržujeme?

- **Jezdíte i do zahraničí?**

Moje rodina jezdí do Ploska a naše starší generace jezdily po České republice, Rusku, Ukrajině a Slovensku.

- **Jak se Vám letošní sezóna vydařila?**

Jako každý rok. Jde to, ale dře to. (Smích.)

- **Máte nějaké příbuzné, kteří mají také kolotoče?**

Máme hodně příbuzných, kteří mají kolotoče.

- **Budeš taky provozovat kolotoče?**

Jak jsem řekl. Dědí se z generace na generaci a chci v tom pokračovat.

Děkuji za rozhovor.

Ptal se: Jan Nováček, 8. B

Setkání s Šárkou Kašpárkovou

bronzovou medaili. Ve stejném roce získala v Stockholmu stříbrnou medaili. O rok později získala v Athénách zlatou medaili. Ve stejném roce získala opět bronzovou medaili v Paříži. Další její stříbrnou medailí byla ta z roku 1998 v Budapešti a ve Valencii. Roku 1999 získala v Maebashi bronzovou medaili. Šárka nám i své medaile půjčila. Mohli jsme si je z blízka prohlédnout a potěškat.

Dne 12. 9. 2013 naši školu navštívila Šárka Kašpárková. Šárka Kašpárková nám vyprávěla např. o tom, jak přeskočila tělocvičnu, že její rekord v trojskoku je 15,20 metrů. V roce 1996 získala v Atlantě

Byl tam také její manažer s kudrnatými vlasy a slovenskou mluvou, který je zároveň její manžel a mají spolu krásnou holčičku.

Pak jsme dělali plno soutěží jako skákání přes švihadlo. I paní učitelka Eva Absolínová si zaskákala přes švihadlo. Dostávali jsme otázky ze sportu, vysvětlovali nám program OVOV a jeho disciplíny. Za soutěže jsme vyhrávali oplatky.

Líbilo se mi to a určitě to bylo lepší než se učit. Autor: David Mačuga a Sorin Bogoiu, 8. A

Malá botanická zahrada

V letošním roce 2013 se nám podařilo dokončit projekt malé botanické zahrady, který byl financován z prostředků grantu Revolvingového fondu Ministerstva životního prostředí v hodnotě 70 000 Kč. Za tuto částku byly pořízeny rostliny, 10 laviček a zkulturnována půda zahrady.

V zimních a jarních měsících jsme pracovali na návrhu zahrady, rozmístění dřevin a bylin, ploch pro volný pohyb žáků, chodníků i laviček. Poté jsme vybírali vhodné druhy rostlin, které se hodí do místních podmínek a nejsou jedovaté. Pořídily se lavičky a následovala asi nejnáročnější fáze projektu, kdy žáci v řadě hodin

pracovní výchovy srovnávali terén, válcovali, vybírali z půdy kameny apod. Takto jsme připravili půdu na výsev zeleného hnojení, aby se zúrodnila. Po prázdninách se zelené hnojení zapravilo do půdy a ta byla připravena na finální výsadbu rostlin a trávníku. Kromě dvou vzrostlých stromů se v zahradě vysadila řada keřů, skalniček, bylinek atd. Nyní zahrada čítá něco málo přes 50 druhů rostlin. Žáci je označili keramickými cedulkami s jejich názvy.

26. 9. 2013 byla zahrada slavnostně

otevřena a konečně může být mimo hodiny pracovní výchovy využita i k výuce jiných předmětů s biologickým zaměřením, k výtvarné výchově apod. Mohou zde trávit čas děti z družiny, žáci o přestávkách či žáci čekající na odpolední vyučování. Prostor bude také využit i k různým akcím s rodiči.

REPORTÁŽ

S ukončením výsadby souvisí i následné práce s její údržbou, do kterých se již žáci zapojili a budou v nich pokračovat i v dalších letech. Jedná se především o zalévání čerstvě zasazených rostlin, odstraňování plevelů, hrabání listů atd. Do budoucna pak plánujeme rozšiřování zahrady o další druhy rostlin, a také vybudování několika chodníků a opravu těch současných.

Autor: Lucie Křiváková

Dopravní den

Dne 1. 11. 2013, proběhl ve škole dopravní den. Účastnila se jej i Městská policie a Záchraný tým oblastního spolku Českého červeného kříže Ostrava, ale hlavně my, druhý stupeň, jsme spolupracovali s prvním stupněm. Dělalí jsme pro první stupeň takový malý projekt o dopravě. Učili jsme se, co se nemá dělat na silnici, jak se chovat, aby nás něco nesrazilo a abychom dávali na sebe pozor, když jdeme ze školy nebo do školy, na jakou barvu semaforu se stojí a na jakou se

jde, že se musíme rozhlédnout, než přejdeme silnici, že máme chodit přes přechod, po jaké straně silnice a chodníku chodíme, abychom viděli dopravu a ona viděla nás, aby nebyl žádný úraz a podobné věci.

Např. my, žáci 9. B, jsme měli dopravní den s 1. B. Ukázali jsme prvňákům scénku o tom, jak jde žák ze školy a co udělal špatně. Potom jsme jeho chování popsali, vysvětlili a ukázali, jak se to dělá dobře. Upozornili jsme je na důležitost

nošení výstražných prvků na oděvech a aktovkách za zhoršené viditelnosti apod. Pomáhali jsme jim s pracovním listem o dopravě, který nám připravila paní učitelka. Jakmile jsme udělali pracovní list, tak jsme si hráli různé hry s dopravní tematikou jako skládání puzzle, pexeso, poznávání a malování značek.

Autorka: Kristýna Vybíralová, 9. B, Ilustrace: Jan Dokoupil, 8. A

Strašidla se učí strašit

Žila, byla za devatero horami a za devatero řekami strašidla. A ta neuměla strašit. Žila v lese v jeskyni. Byla tam jedna bába a ta strašila jako Hejkal. Ještě tam byl hejkal a ten strašil jako Bubák. No prostě tam byl zmatek. Jednoho dne se tam objevil jejich velitel čert. A povídá: „Takhle to dál nejde. Musí tu být pořádek.“ Ale nešlo to. A tak je čert vzal do pekla, aby se podívali, jak se správně straší.

Autor: Sára Parmová, 2. B

Pohádka o koráلكové víle

Kdysi dávno v daleké zemi víl žila malá koráلكová víla Perlička. Všichni se jí posmívali, protože byla malá. Perlička byla tak smutná, že se rozhodla, že půjde k hodné čarodějnici Agátě a poprosí ji o pomoc. Agáta Perličce řekla, že jí pomůže, ale musí jí dát všechny svoje perličky. Perlička souhlasila. Agáta kouzlila a Perlička najednou vyrostla. Stala se z ní krásná víla, velká tak akorát. Všechny její perličky zmizely. Perlička poděkovala Agátě za pomoc. Byla šťastná a šla domů. Všichni zůstali překvapeně stát. Obdivovali ji a ptali se, kde má všechny perličky. „To je na dlouhé vyprávění“, řekla Perlička. Všichni ji říkali, aby nebyla smutná, že jí každý nějaké přinese. A pak si všichni spolu hráli a hráli a Perlička už nebyla nikdy smutná.

Autorka: Janička Kutáčová, 2. B

O zlé čarodějce

Byla, žila dívka Eva. Chtěla zachránit svou sestru, kterou věznila zlá čarodějka. Eva namíchala uspávací čaj a tajně jej dala čarodějce do vína. Obě sestry utekly domů. Když se čarodějka vzbudila, měla velký vztek. Vzteky se zmenšovala, až z ní nezůstalo nic.

Autor: Václav Stuchlý, 2. B

Žáci 2. A třídy napsali řadu příběhů na téma červená bunda. O některé se podělili i s námi, čtenáři Bělásku. Tak si je přečtěte.

Červená bunda

Dnes se mi zdál sen o kouzelné bundě. Pokaždé, když jsem jí oblékl, stal jsem se neviditelným. Ráno mě nikdo ve škole neviděl. Nikdo se mnou nemluvil, paní učitelka mě nevyvolala. Děti se spolu smály, povídaly si a hrály si. A mě bylo najednou smutno. V té chvíli zazvonil budík. Je ráno a já si oddechnul, že je to jenom sen.

Autor: Adriana Bierošová, 2. A

Červená bunda

Bylo babí léto a já jela s kamarády na výlet. Maminka mi nabalila svačinu, pití a i mou červenou bundu. Venku bylo hezké počasí a já jsem si ji nechtěla vzít. Maminka se však nedala přemluvit, tak jsem vzala batoh i bundu. Cesta byla úžasná, potkali jsme hodně zvířat a poznali jsme moc zajímavých věcí. Vše se změnilo při stoupání do hor. Začala být zima a mí kamarádi byli lehce oblečení. Ale já jsem měla svou červenou bundu. Takže jsem si jí oblékla a výlet jsem si užila ze všech nejvíc.

Autor: Nalálie Homolová 2. A

Červená bunda

Byla jedna vesnice,
v té vesnici ulice,
a v ulici dům.
Tam bydlel kluk jménem David.
Měl hodně bund.
Modrou, zelenou, žlutou a červenou,
kterou měl nejradši.
Chodil s ní do školy,
na závody a ven s kamarády.
Jednou se červená bunda ušpinila
a musela se vyprat.
David byl smutný,
neboť musel v jiné bundě jít.
Nakonec zjistil,
že bundy jiné barvy nejsou špatné.
Začal nosit všechny a byl rád,
že to dobře dopadlo.

Autor: Natálie Oblouková, 2. A

Trpasličí svatba

Jednoho krásného slunečného dne se vychovatelky - tety z dětského domova v Nové Vsi - rozhodly vzít děti na procházku do nedalekého lesíka. Jelikož byl podzim, listy na stromech byly krásně žlutooranžově zbarvené. Po obědě si děti odpočinuly, převlékly se a vyrazily do lesa. Přišly před les a tety daly dětem rozchod s tím, že se zde na tomto místě sejdou přesně za půl hodiny. Děti se radostně rozběhly do sluncem zalitého lesa. Vítek zakopl a spadl, na zemi si všiml listů, mechu a klacíků zvláště postavených u kořenu stromu do jakési vesničky. Podíval se blíž a viděl malé lidi, poznal, že ve vesničce jsou obchody, továrny, školy a školky. Vítek viděl, jak běží hlouček dětí, jako kdyby chtěly zašlapat tuto vesničku. Vítek chtěl vesničku bránit „vlastním tělem“. Řekl Honzovi, vůdci tohoto hloučku: „Honzo, pozor, je tu malá vesnička mezi listím!“ a ukázal na zem, kde byla kupa listů a na ní ležel jeden klacík. Vítek si pomyslel: „Jako by vesnička zmizela. Kam se ztratila? Kde je?“ Honza se Vítkovi vysmál do očí a shodil ho na zem vedle kupy listů. Honza odběhl a vesnička se zase objevila. Zpoza stromu vyšel malý mužiček se zelenou čepičkou a zeleným oblečkem. Vítek se zvědavě zeptal: „Kdo jsi?“ A mužiček odpověděl: „Jmenuji se Andrej a jsem starosta z trpasličí vesnice.“ Vítek celý udiveně řekl: „Ale ta vesnice zmizela, už tady není, je tady jen hromada listů. Ti lidičkové byli daleko menší než ty, nevlezl by ses tam!“ Andrej s úsměvem na tváři řekl: „Jsme kouzelná vesnička a umíme se zvětšovat i zmenšovat a naše vesnička umí i zmizet, když se blíží nebezpečí.“ Pokračoval: „Ale to neznamena, že ti nejsme vděční. Jsme ti velice zavázáni a přijmi od nás upřímné díky. Jsi statečný, bránils nás, i když nás vůbec neznáš. No teda, jak se vlastně jmenuješ ty?“ „Já jsem Vítek,“ řekl Vítek udiveně. A trpaslík pokračoval: „Takže Vítku, mohu ti splnit pět přání, ale ještě bych od tebe potřeboval jednu malou pomoc.“ Vítek odpověděl: „To není problém, Andreji, s čímkoli pomohu, ale ještě bych měl jedno první přání, mohu?“ Andrej rychle odpověděl: „Ano můžeš, přej si, co jenom chceš.“ Vítek řekl: „Takže přej si, abych se mohl podívat do té vaší kouzelné vesničky, mohu prosím?“ Andrej řekl: „To ti mohu splnit i bez tvého přání, máme totiž ve vesničce malou svatbu, naše Markétka si bere Ondřeje. Ale máme v naší vesničce málo lidiček na přípravu té velkolepé svatby, Markéta je totiž Miss Kaštan a Ondřej je nejrychlejší běžec z vesnice. Ale teď už dost povídání a pojď se mnou do vesničky.“ Vítek se vyděšeně zeptal: „Ale já jsem moc velký na vaši vesničku. Jak se tam dostanu?“ Andrej rychle řekl: „Když projdeš stromem, tak se okamžitě zmenšíš, ale je to tajemství, tak pššt!“ Vítek neváhal a prošel stromem. A opravdu, byl menší a menší a menší, až nakonec byl tak malinký jako lidi ve vesničce. Andrej ho vzal na prohlídku vesnice, ukázal mu továrnu, obchody s oblečením, jídlem, cukrárnu i školu a školku pro malé trpaslíky. Vítek jen udiveně koukal. Potom začali s přípravou svatby. Andrej zašel do cukrárny objednat desetipatrový dort. A Vítek zatím šel vyzdobit taneční sál. „Ona ta svatba je totiž už zítra,“ dodal Andrej. Vítek s Andrejem byli tak čilí, že pracovali celou noc, přitom pomáhali pekařům, cukrářům, uklízečům a muzikantům, ale do rána to měli všechno v pořádku hotové. Andrej ráno řekl: „Vítku, za tu tvou pomoc bys tu s námi mohl zůstat, co říkáš?“ Vítek rozespale odpověděl: „Jé, to je výborný nápad, ale já úplně zapomněl, že mě budou hledat paní vychovatelky.“ Andrej radostně řekl: „Neměj strach, Vítku, o to se postarám, takže tady zůstaneš.“ Markéta a Ondřej měli krásný obřad a po obřadu ještě hezčí a lahodnější hostinu. Vítek i Andrej se dobře najedli a měli dobrý pocit

z toho, že to tak krásně nazdobili. Na konci svatby Markéta a Ondřej všem poděkovali za jejich snahu a pomoc a Vítkovi nabídli, že k nim může kdykoliv přijít. Andrej Vítkovi řekl: „Tak co Vítku, jak se ti u nás líbilo?“ Vítek odpověděl: „Bylo to u vás krásné, určitě bych se na vás ještě rád přišel podívat, ale teď bych raději šel za tetami a dětmi do domova.“ Pro Andreje to nebyl problém, oba zase prošli stromem a Andrej venku Vítkovi poděkoval a řekl mu: „Vítku, pokaždé až zase půjdete do lesa, můžeš přijít a navštívit nás. Měj se hezky a ať se ti daří. A až přijdeš do domova, nic se neboj o čas, bude přesně takový, jaký má pro tebe být,“ dodal Andrej. „Málem bych zapomněl,“ ještě rychle řekl Andrej: „Tohle, co se tady dneska dělo, nesmíš nikomu říct, je to tajemství. Ano?“ Vítek upřímně řekl: „Ano, nikomu ani muk a děkuji.“ Vítek po chvílce celý uřícený doběhl do domova. Tety už tam na něho čekaly s večeří a udiveně se ptaly: „Kde jsi byl Vítku?“ Vítek řekl: „V lese přece.“ Po dlouhé době šly zase děti do lesa a Vítek zase navštívil Andreje a jeho vesničku, tentokrát už se ničeho nebál a pokaždé viděl Andreje rád. Jak plynuly roky, Vítek už byl dospělý a z domova dávno odešel, ale na vesničku a trpasličí svatbu nikdy nezapomněl. Byl z něj spisovatel a psal knihy pro malé děti o trpasličích a jejich dobrodružstvích. Vlastně to dávné tajemství bylo uloženo v jeho knize. Doufal, že i on si jednou najde takovou skvělou trpaslici, jako má Ondřej Markétu. KONEC

Autorky: Danka Lyčková a Renata Golková, 8. A

Život

Co jsem? Kdo jsem,
kam mám namířeno?
Osud je pilot života.
Jsem jako pták, který vylétá.
Co jsme za druh?
Můj okruh lidí,
mě jinak vidí.
Ne jak ti ostatní.
Kolik lidí
po pravdě se pídí?

Autor: Václav Kopřiva, 9. A

O Sněžence a jejich dětech

Byla jednou jedna Sněženska. Byla u svého muže. Bolelo ji břicho. Řekla svému muži Mikešovi, že jí bolí břicho. Potom se rozloučili a Sněženska šla domů. Šla si lehnout. Pořád jí bolelo. Pořád a pořád. Po několika dnech šla na jiné místo. Bylo to večer. Druhý den jí bolelo stále víc. To už jí tekla krev víc! Víc! Víc! Víc! Víc! Až tam něco bylo a najednou 1., 2., 3., 4. miminko!! To bylo radosti. Přišel Mikeš a viděl je. Hned po tom se brali. Pak se o ně starali až do smrti.

Autor: Lucie Zelená, 2. B

Setkání s celebritou

Jednou mi mamka řekla, že pojedeme do Prahy do ZOO. Za dva dny jsme tedy jeli. Vyjeli jsme brzy ráno a ve 12 hodin jsme tam byli.

Prošli jsme skoro celou ZOO od pavouků, různého hmyzu, až po divoké šelmy. Nejvíce se mi však líbili tuleni.

Když už jsme se vraceli zpátky k autu, uviděla jsem velký dav lidí. Tak jsem se šla podívat, co se to tam děje. Vrhla jsem se do davu, ale přes ty lidi jsem nic neviděla. Mamka řekla, že se půjdeme někam najíst, a tak jsme šli.

Po několika hodinách jsme tím místem procházeli znovu a já uviděla One direction. Okamžitě jsem za nimi běžela a začala s nimi mluvit. Problém byl, že mi ani trochu nerozuměli a já jsem neuměla anglicky.

Trapas... Ale to nevadilo, okamžitě pochopili, že jsem jejich fanyнка, a že se s nimi chci vyfotit. Měla jsem s nimi krásnou fotku, kterou jsem všem ukazovala a chlubila se, že jsem se setkala s One direction.

Ale pak jsem něco zjistila, když jsem se na fotku podívala pořádně. Nebyli to skuteční One direction, ale jen nějaká skupina kluků, která také natáčela videoklip.

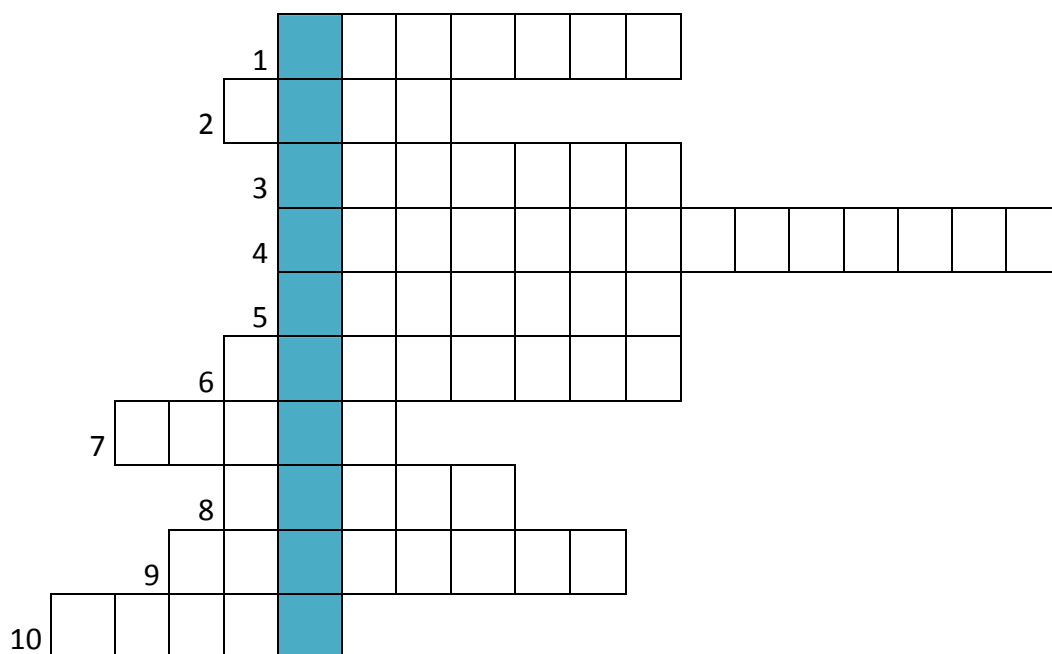
Autor: Alena Palkovská, 8. B

Čas Vánoc

Bylo deset dní před Vánocemi a Max se chystal do školy oblečený za Santu. Max je chytrý zábavný a docela i chytrý kluk, který se spolužáky vychází skvěle a spolužáci ho také brali jako přítele. Jenže ve třídě byla parta kluků - Bílý drak, která celé třídě ubližovala. Vůdce party se jmenoval Tim. Všichni se od nich drželi dál. Začala přestávka a Max si povídal s kamarády. Bílý drak se blížil k Maxovi a jeho kamarádi unikli obklíčení zlé party Bílý drak. Avšak Max nestihl utéct, takže Tim a jeho kamarádi ho začali mlátit a sprostě mu nadávat. Když mlácení skončilo, Max si řekl, že toho má dost. Postavil se před Tima a začal na ně řvát: „Co si o sobě myslíte!! Když všechny budete mlátit, neznamená to, že vás všichni budou poslouchat. Takhle se k nám nechovejte, nic jsme vám neudělali.“ Třída ztichla a všem se otevřely pusy. Parta Bílý drak chtěla Maxe zmlátit, ale pak si začala uvědomovat, že Max má vlastně pravdu. Parta se všem omluvila a hned se skamarádili s celou třídou. Uběhlo deset dní a někdo zazvonil na dveře. Max běžel jako blesk a věřte nevěřte u dveří stál Tim a předal Maxovi dárek. „Pojď dál,“ zve Tima Max. Tim popošel a Max ho provedl po domu. Nakonec přišli i Timovi rodiče a Vánoce oslavili spolu.

Autor: Ondřej Hodura, 6. A

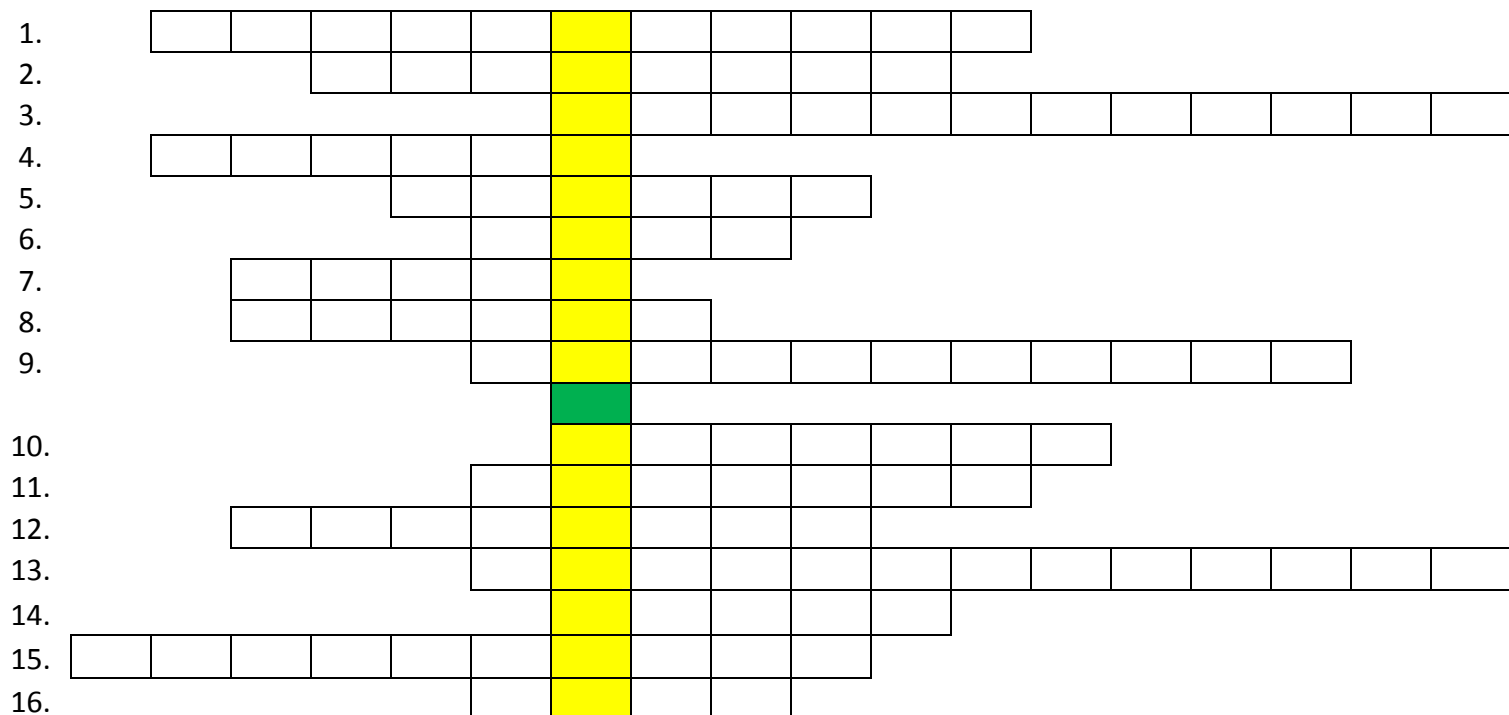
Seriálová křížovka

Autorka: Lenka Kellerová, 8. A

1. Hlavní postava seriálu Teorie velkého třesku.
2. Starší sestra od Bárta.
3. Nejlepší kamarád od Bárta.
4. Český název pro seriál PLL.
5. Postava s PLL s příjmením Hastings.
6. Krab s futuramy Dr. ....
7. Hlavní hrdinka z upířích deníků.
8. Jak se jmenuje hospodský, ke kterému chodí Homer na pivo?
9. Kdo chce zabít Bárta?
10. Dcera Marge.

Fotbalová křížovka

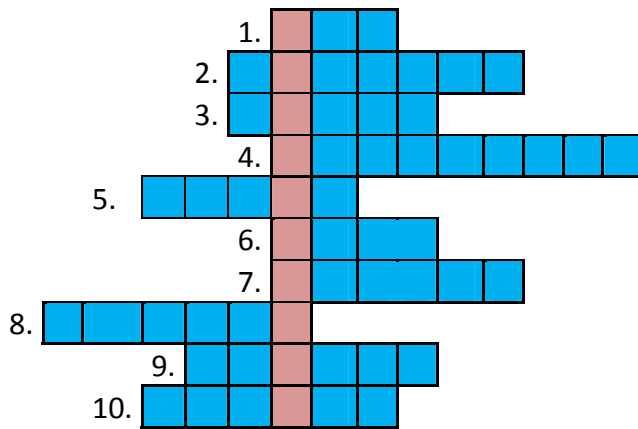
Otázky ke křížovce

1. Za co hraje Lionel Messi?
2. Nejznámější český brankář.
3. Chytá za Real Madrid.
4. Značka fotbalového míče.
5. Nejlepší sport.
6. Nejznámější fotbalová organizace.
7. Na jakém povrchu se hraje fotbal.
8. Jak se jinak říká fotbalu?
9. Za jaký národ hraje Cristiano Ronaldo?
10. V jakém městě se narodil Lionel Messi?
11. Obuv na fotbal.
12. Dávají se na holeň.
13. Česká fotbalová liga.
14. Jak se řekne slovensky míč?
15. Španělský klub.
16. Anglicky gól.

Autor : Sorin Bogoiu, 8. A

Kamarádská křížovka

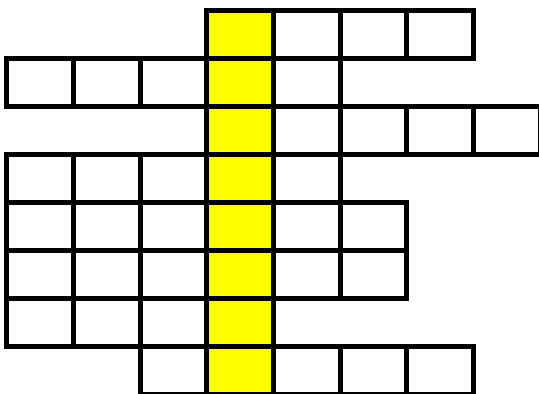
1. Kdo je nejlepší přítel člověka?
2. Od koho nejvíce bolí zrada? Od ...
3. Co ti dá přítel, když tě má rád?
4. Co zná jen tvůj přítel? Tvá ...
5. Jak se jmenuje nejlepší kamarád

Boba?

6. Co by si přátelé neměli dělat?
7. Bez přítele je nám ...
8. Když se vidím s přítelem, tak mám ...
9. K příteli mám naprostou ...
10. Kdy ti pomůže přítel? Když máš? ...

Autorka: Markéta Červeňová, 8. B

Křížovka zdravě

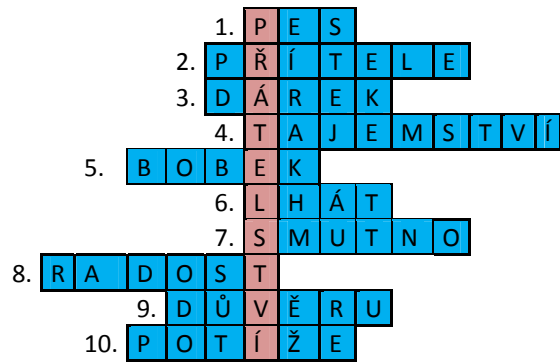
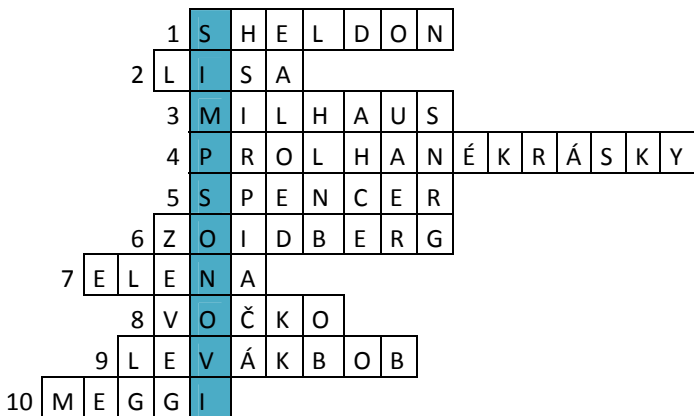

1. Hlavní přísada do zelňačky
2. Přeházej správně písmena: E T A K U C
3. Vypadá jako fialová hruška.
4. Je dobrá na zrak, má oranžovou barvu.
5. Pepek námořník jedl .....
6. Připomíná trávu, má fialové květy.
7. Bílá pochutina k párku.
8. Má červené jedlé bobule.

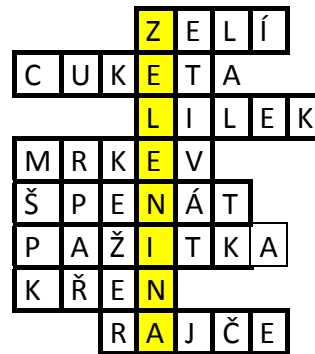
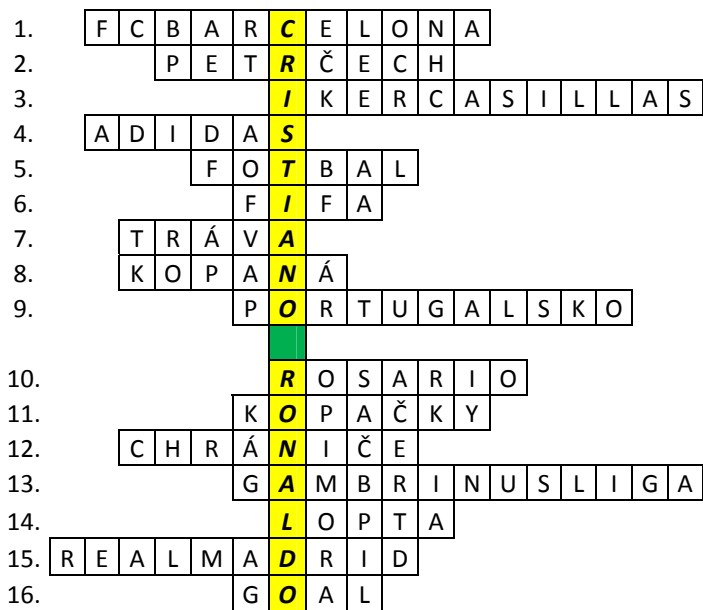
Autorka: Kristýna Domesová, 8. A

TVORBA ŽÁKŮ

Výsledky křížovek str. 13 – Seriálová křížovka, str. 14 – Kamarádká křížovka.

Výsledky křížovek str. 14 – Fotbalová křížovka, str. 15 – Křížovka zdravě

Členové redakce:

Žáci 8. A a B a Václav Kopřiva, 9. A, Andrea Fucimanová 9. A a Kristýna Vybíralová, 9. B

Vedoucí redaktorka:

Mgr. Lucie Křiváková

Příspěvky posílejte na e-mail: belasek.belasek@seznam.cz

Časopis obsahuje tvorbu a příspěvky žáků a učitelů, které vyjadřují jejich názory. Tyto názory se nemusí shodovat s postoji redakce. Redakce si vyhrazuje právo došlé příspěvky zkrátit a drobně upravit.